

Sygn. akt III Ca 1502/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 maja 2014 r., sygn. akt II C 2322/13

oddala apelację.

SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 23 maja 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego K. W. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 1.732,91 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od dnia 1 maja 2013 r.; w pozostałym zakresie powództwo oddalił; zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 50,33 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Przytoczony wyrok oparty został na ustaleniach przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z ustaleń tych wynika, że w dniu 14 września 2007 r. strony postępowania zawarły umowę kredytu nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy powód udzielił pozwanemu limitu kredytowego w wysokości 2.000 zł. W dniu 30 września 2013 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazał, że na dzień jego wystawienia należności pozwanego, z tytułu zawartej umowy wyniosły 2.803,16 zł, na które składała się: kwota 1.732,91 zł tytułem należności głównej, odsetki za okres od dnia 14 września 2007 r. do dnia wystawiania wyciągu w kwocie 1.055,25 zł oraz kwota 15 zł z tytułu opłat i prowizji. Na podstawie poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części dotyczącej należności głównej w wysokości 1.732,91 zł oraz umownych odsetek od tej kwoty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nie udowodnione (art. 6 k.c.). Powód nie wyjaśnił sposobu obliczenia kwoty 1.055,25 zł. W przedłożonym wyciągu nie wskazał, czy są to odsetki umowne, czy ustawowe, przez to roszczenie pozwu w tym zakresie nie poddaje się kontroli Sądu. Podobnie rzecz się ma z opłatami i prowizjami, których łączna dochodzona pozewm wartość wynosi 15 zł. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Na mocy art. 333 § 1 pkt. 3 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 4 wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo. We wnioskach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości zgodnie z treścią pozwu. Skarżący zarzucił Sądowi uniemożliwienie dochodzenia całości dochodzonego powództwem roszczenia poprzez błędne zastosowanie prawa w związku z treścią art. 6k.c. oraz 3 k.c. Nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zestawienia operacji na rachunku pozwanego celem wykazania sposobu ustalenia wysokości dochodzonej należności przez powoda od pozwanego.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja powoda i podniesione w niej nieprecyzyjne zarzuty nie mogły odnieść skutku, gdyż zaskarżony wyrok należy uznać za trafny.

Sąd Okręgowy podziela i uznaje za swoje zarówno ustalenia faktyczne jak i prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając, iż nie ma potrzeby ich ponownego, szczegółowego przytaczania. Ustalenia te bowiem znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c., wbrew twierdzeniom powoda. Zdaniem Sądu Okręgowego, wnioski Sądu meriti, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie, a zaoferowanych przez stronę powodową.

Przy czym na wstępie należy zauważyć, iż Sąd Okręgowy mając na uwadze regulację art. 381k.p.c. uznał za uzasadnione oddalenie złożonego przez powoda w toku postępowania odwoławczego wniosku o dopuszczenie dowodu z dołączonego do apelacji dokumentu w postaci zestawienia operacji na rachunku pozwanego na okoliczność wykazania, sposobu ustalenia wysokości dochodzonej kwoty przez powoda, w tym wysokości skapitalizowanych odsetek. Złożenie tego rodzaju dokumentu dopiero przed Sądem Odwoławczym należało uznać za spóźnione, skoro dokumentem tym, z uwagi na jego charakter, powódka dysponowała od samego początku postępowania, inicjując go. W okolicznościach sprawy należało zatem uznać, iż powódka ponosi winę za to, iż dokumentu tego wcześniej nie przedstawiła w toku trwającego postępowania przed Sądem pierwszej instancji. Z tych przyczyn Sąd drugiej instancji był uprawniony do pominięcia powyższego nowego dowodu zgłoszonego dopiero w postępowaniu apelacyjnym, albowiem zaszyły przesłanki określone przepisem 381 k.p.c. (zob. wyrok SN z dnia 10 maja 2000 r., III CKN 797/00, Prok. i Pr. 2000, nr 10, poz. 42).

Przechodząc natomiast do zarzutów apelacji należy stwierdzić, iż trafnie uznał Sąd Rejonowy, iż materiał dowodowy zaoferowany w sprawie przez stronę powodową, nie stanowi wystarczającej podstawy do wykazania wysokości dochodzonego przez powoda pozwem roszczenia w zakresie dochodzonych przez niego od pozwanego skapitalizowanych odsetek w kwocie 1055,25zł oraz dochodzonych opłat i prowizji w kwocie 15zł. Słusznie zauważa Sąd meriti, że o ile kwota żądanego od pozwanego kapitału – należności głównej w wysokości 1732,91zł znajduje uzasadnienie w umowie kredytu łączącej pozwanego z bankiem, nadto pozwany, nie zajmując stanowiska w sprawie, jej nie zakwestionował, to równocześnie dochodzone kwoty z tytułu skapitalizowanych odsetek oraz opłat i prowizji nie zostały wykazane dołączonymi do akt dokumentami.

Zasadnie uznał, Sąd meriti, iż żądanie od pozwanego skapitalizowanych odsetek oraz opłat i prowizji, jako nieudowodnione, nie mogło zostać uwzględnione. Zgodzić się należy z Sądem meriti, iż powód nie wskazał podstawy wyliczenia odsetek, ograniczając się jedynie do wskazania wartości odsetek skapitalizowanych precyzując jedynie, iż są to odsetki za okres od dnia 14 września 2007r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (wyciąg k.18). Przy czym powód nie wyjaśnił sposobu obliczenia kwoty 1.055,25 zł. Tymczasem z dołączonej do akt umowy o przyznanie limitu kredytowego łączącej strony, z jej §4 wynika, iż oprocentowanie nominalne od wykorzystanego limitu kredytowego jest zmienne i w okresie obowiązywania umowy limitu i na dzień zawarcia umowy limitu wynosi odpowiednio 21,90% dla transakcji gotówkowych w stosunku rocznym. Równocześnie warunki zmiany oprocentowania określa Regulamin limitu (...). Powód nie dołączył do akt Regulaminu limitu, także nie wyjaśnił jak

kształtowało się zmienne oprocentowanie wykorzystanego limitu kredytowanego w ciągu trwania umowy łączącej strony. Tymczasem wysokość odsetek umownych nie wynikała z dołączonej do pozwu umowy o przyznanie limitu kredytowego, albowiem oprocentowanie wykorzystanego kredytu (odsetki umowne) było zmienne, równocześnie częścią umowy był Regulamin limitu, którego powód nie przedłożył do akt. Nadto w przedłożonym wyciągu nie wskazał, czy są to odsetki umowne, czy też ustawowe, przez to roszczenie pozwu w tym zakresie nie poddaje się kontroli Sądu. Nie wiadomo w jaki sposób odsetki dochodzone zostały skapitalizowane, wyliczone, od jakiej kwoty i w jakiej wysokości. Ma rację Sąd merit, iż na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy nie można ustalić powyższych okoliczności.

Także zgodzić się należało z Sądem Rejonowym, iż powód nie wskazał co składa się na dochodzoną kwotę 15zł z tytułu opłat i prowizji. Nie wiadomo z czego te koszty wynikają i czego dokładnie dotyczą.

Tym samym za bezzasadne należało uznać zarzuty naruszenia art. 6k.c. oraz 3 k.c. przez Sąd meriti. Słusznie bowiem uznał Sąd Rejonowy, iż strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń, tym samym nie udowodniła w pełnej wysokości dochodzonego przez siebie pozwem roszczenia.

Konkludując, zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a zarzuty podniesione w apelacji nie mogły odnieść skutku.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację powoda oddalono, jako bezzasadną.